

4.12.2022 - Obrat'te se k Přicházejícímu! 2. Adventní Štěpán Marosz

Čtení: Jozue 2,1-24; Fil. 4,4-5
Písně: Poslal Bůh anděla, 446,451,716

Radujte se v Pánu vždycky; znovu říkám: Radujte se! Všichni lidé ať znají vaši vlídnost. Pán je blízko. O nic nemějte starost, ale za všechno se modlete. O své potřeby prostě s vděčností Boha, a Boží pokoj přesahující všechno chápání bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

V jakém bodě na ose našeho pozemského života se nacházíme? Máme ještě dost času? Můžeme prokrastinovat? Odložit důležité záležitosti? Obvykle ano, ale jsou situace, kdy je nutné si uvědomit důležitost okamžiku a učinit okamžité rozhodnutí. Něco podobného se stalo ženě žijící v biblickém městě Jericho.

[Joz 2,1-21].

Jericho je pravděpodobně nejstarší obydlené město na světě. Nachází se asi 270 metrů pod úrovní moře a je nejnižše položeným městem na světě. V době Jozueho byl opevněn silnou 3,5 metru vysokou zdí a rozkládal se na ploše asi 2,5 hektaru. Navzdory všem opatřením, měla zajistit "mír a bezpečí" pro jeho obyvatele, Jericho selhalo. Proč? Protože Bůh se rozhodl ukončit existenci tohoto města. „Ne pro spravedlnost svou a pravost srdce svého ty jdeš, abys dědičně obdržel zemi jejich, ale pro bezbožnost národů těch Hospodin Bůh tvůj vyhání je od tváři tvé, a aby splnil slovo, kteréž s přísahou zaslíbil otcům tvým, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.“ BKr [5Mojž. 9,5] Proto se tak dobře opevněné město ukázalo jako nejisté místo.

A je dnešní svět takovým určitým bezpečným místem? Možná si to někteří z nás myslí o světě, ale v Bibli čteme: Až budou říkat: "Pokoj a bezpečí", pak na ně přijde náhlá zkáza – jako na rodící ženu – a neuniknou [1 Tim 5,3]. Ukazuje se však, že svět sjednocený a posílený různými aliancemi je křehký. Dobře to ilustruje a ukázala epidemie koronaviru. Trvalo to jen pár týdnů a všechno se v něm rozkmitalo.

Nebo také napětí a konflikt na východě nebo na středním východě.

Lidé v Jerichu si byli vědomi, že jejich svět se chýlí ke konci. „Vím, že Hospodin vám dal tuto zemi, protože na nás padl strach z vás,“ vyznal se Rachab. „Když jsme se to dozvěděli, naše srdce se zachvěla a ztratili

jsme veškerou odvahu proti vám bojovat. Všechny zachvátil ochromující strach.“ Byl strach obyvatel Jericha skutečně oprávněný? Bible říká, že Jericho bylo uzavřeno kvůli synům Izraele; nikdo z něj nevyšel a nikdo do něj nevstoupil [Joz. 6,1]. Přestože v něm všichni, stejně jako nedávno, seděli doma, nebyli v bezpečí. Nad Kanaánem totiž visel Boží soud. O pád Jericha se postaral sám Bůh a nic ho nemohlo zastavit. Izraelité jako vykonavatelé Božího soudu jednali podle Božího scénáře. Sedm kněží zatroubilo na sedm polnic a sedmého dne tak učinili sedmkrát! A jak čteme: Vírou se zřítily hradby Jericha, které bylo sedm dní obklíčeno [Žid 11,30].

Než se to stalo, lidé se báli. Dnešní svět také zachvátila pandemie strachu. Jsme plní obav o vlastní život, o své blízké, o ekonomiku, o budoucnost a tak dále. Mnozí to tvrdí a obávají se, že se blížíme konci. Je to tak. Přichází Boží soud! Vždyť Pán bude soudit zemi! Bude soudit svět spravedlivě a národy podle toho, co je správné [Žalm 98,9]. Ať se národy třesou! [Ž 99,1] Koronavirus je jen jemnou předzvěstí hrůz, kterým musí současný svět čelit. Hrozí sucho a následný hladomor. Sedm polnic z osmé kapitoly knihy Zjevení se stane stejnou skutečností jako troubení sedmi polnic na hradbách Jericha. Následné rány Božího soudu zasáhnou všechny obyvatele země. Ledaže by se někdo včas obrátil a obrátil své srdce k Přicházejícímu (Ježíši)!

Příkladem takového člověka je Rachab, která se včas a s vírou postavila na stranu Božího lidu. *„Vírou nezhynula nevěstka Rachab s neposlušnými, neboť přijala přátelství intelligence“* [Žid 11,31]. Rachab odvrátila své srdce od toho, v čem byla. Šlo jí to snadno? Koneckonců byla zakotvena v realitě této společnosti. Dlužila místnímu úřadu určitou loajalitu. Určitě měla nějaké životní plány a konkrétní domácí práce, například když na střeše sušila lněná stébla. A přesto, nedbajíc na to všechno, se tato žena obrátila k tomu, co přicházelo! Rozhodla se uzavřít s Izraelci zvláštní dohodu. *„Protože jsem ti prokázal přízeň, přisahej mi, prosím, při Hospodinu, že prokážeš přízeň i domu mého otce. Potvrď mi také nějakým znamením, že necháš naživu mého otce a matku, mé bratry a sestry i všechny, kdo k nim patří, že nás zachráníš před smrtí“* [Joz. 2,12-13]. A dostala znamení, které jí zaručovalo bezpečí při pádu Jericha. Byla to šarlatová stuha. Stejnou, kterou zvědové bezpečně opustili její obydlí. Židovský historik Flavius dokonce napsal, že to byly červené látky.

Všimněme si, že Rachab okamžitě označila svůj dům touto červenou šňůrou. Řekla: Jak jste řekli, tak se stane. Pak je spustila a oni odešli.

Privázala červenou šňůru k oknu [Joz. 2,21]. Bylo to svědectví o její víře. Použijme svou představivost. Červená stuha visící na jejím okně možná zaujala její sousedy a známé. A proč? A za jakým účelem? A co to znamená? Rachab mohl být kvůli této **ceduli** podezírána z nevýslovných věcí. Ale už se nestarala o to, co řeknou lidé v Jerichu. **Vírou přešla z přítomnosti do budoucnosti!** Dodejme, že Rachab nebyl ideální. Byla obyvatelkou nejstaršího města a měla co do činění s nejstarší profesí na světě. Bez koktání dokázala lhát a v její jednání bylo stěží nezištné. "Něco za něco" bylo pravděpodobně její životní motto. Když však viděla, co je v sázce, ihned se rozhodla správně a nehodlala to dále skrývat.

Bible říká, že Rachabova víra byla doprovázena konkrétními činy. Díky tomu přežila. Nevěstka Rachab věřila, a proto přátelsky přijala vyzvědače a nezhynula s nevěřícími. [Žid 11,31]. Což nebyla i nevěstka Rachab podobně ospravedlněna ze skutků, když přijala posly a propustila je jinou cestou? – [Jakub 2,25]. Málokterá „Rahab“ byla zachráněna spolu se svými blízkými. Nevěstku Rachab, dům jejího otce a vše, co jí patřilo, zachoval Jozue při životě. Dodnes žije v Izraeli [Joz. 6,25]. Jak dlouho visela tato červená šňůra u Rachabova okna, než splnila svůj účel? Izrael mezitím překročil Jordán. Byl založen tábor v Gilgálu. Všichni muži byli obřezáni. Manna se přestala dávat a Izraelci přešli na konzumaci kanaánských plodin. Takže to ještě nějakou dobu trvalo. Nicméně o obyvatelích Kanaánu čteme, že jejich srdce se zatvrdila a tváří v tvář synům Izraele ztratili veškerou odvahu [Joz. 5,1], a na tomto pozadí se vznášela šarlatová stuha Rachabovy víry.

Podívejme se nyní, co Bible říká o budoucnosti celého světa. Nebe a země pominou [Mat 24,35]. Neboť podoba tohoto světa pomíjí [1Kori. 7,31]. Země i lidské skutky na ní shoří [2Pet .3,10]. A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky. [1Jan 2,17]. Je tedy správné obávat se přicházejícího Božího hněvu a soudu. Velký den Páně je blízko, blíží se a přijde velmi brzy. Poslouchejte! Den Páně je hořký! Ten den je dnem hněvu, dnem soužení a trápení, dnem hřmotu a hluku, dnem tmy a šera, dnem mraků a hustých mračen, dnem polnic a válečného pokřiku proti opevněným městům a vysokým věžím.

„Veliký den Hospodinův je blízko, je blízký a převelice rychlý. Slyš, Hospodinův den je tady! Zoufale volá bohatýr do boje. Onen den bude dnem prchlivosti, dnem soužení a tísně, dnem ničení a zkázy, dnem tmy a temnot, dnem oblaku a mrákoty, dnem polnice a válečného ryku nad opevněnými městy, nad vyvýšenými cimbuřími. Sešlu na lidi soužení a

budou tápat jako slepci, neboť zhřešili proti Hospodinu; jejich krev bude odklizena jako prach, jejich vnitřnosti jako mrva. Jejich stříbro ani zlato je nedokáže v den Hospodinovy prchlivosti vysvobodit; ohněm jeho rozhorlení bude pozřena celá země. Ano, učiní náhlý konec všem obyvatelům země!“ [Sofo. 1,14-18].

Bible jasně předpovídá druhý příchod Ježíše Krista. Kristus Pán přichází, aby zachránil ty, kdo v něj uvěřili, a zároveň aby soudil bezbožný svět. Tento svět se blíží ke konci. Proto je nutné, abychom se v čase obrátili k určité budoucnosti. Zachraňte se z tohoto prokletého pokolení [Skutky 2,40]. **Spaseni můžete být pouze vírou v Ježíše Krista. Budoucnost patří Jemu!** Je třeba s ním co nejdříve uzavřít smlouvu, díky níž budeme ospravedlněni a smířeni s Bohem. **Kdo věří v Syna, má život věčný, ale kdo neposlouchá Syna, neuvidí život, ale čeká ho Boží hněv** [Jan 3,36]. Je to, co říkám, srozumitelné?

Znamením nové smlouvy je krev Ježíše Krista jako Beránka Božího. Smývá hříchy a ospravedlňuje nás v Božích očích. „*A tato krev bude pro vás znamením na domech, kde budete. Až uvidím krev, přejdu přes vás a nedotkne se vás smrtelná rána, až zasáhnu egyptskou zemi*“ [2Mojž. 12,13] - Bůh oznámil Izraelcům v Egyptě. Je třeba osobně věřit v platnost Ježíšovy krve a vyznat tuto víru před světem. Bez ohledu na to, kolik jsme toho udělali špatně. Nezáleží na tom, jak jsme ve společnosti oblíbení. Bez ohledu na to, jaké šance nám lidé dávají, abychom přežili. Přestaňme spoléhat na tento svět a připoutejme se k Ježíši Kristu. Obrátme se celým srdcem k Přicházejícímu! Skryjme se na místě označeném krví Beránka Božího.

K věčnému životu vede jediná spolehlivá cesta! Stejně jako Izraelci v Egyptě – aby přežili příchod anděla smrti – museli své domovy označit krví velikonočního beránka. Rachab, aby přežila, musela svůj domov označit šarlatovou stuhou. **Označme tedy i my sebe a svůj domov Ježíšovou krví! Takto vyznejme Pánu, že mu již patříme.** A zazpívejme světu přímo do očí: Svou marností odděl svět. Dnes už z vaší služby odcházím. Ježíš mě vykoupil svou krví. Ach, chci, ach, chci ho následovat.